บทที่ 5
อภิปรายผล สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

5.1 อภิปรายผลการวิจัย

จากการแยกสกัดสารเปปไทด์จากต่อมไซนัสของกุ้งกุลาดำจำนวน 1,000 ต่อม ด้วยสารละลายเมทานอล-กรดอะซิติก-น้ำ ในอัตราส่วน 90:1:9 และนำไปทำให้บริสุทธิ์ด้วยกระบวนการ RP-HPLC สามารถแยกเปปไทด์บริสุทธิ์ด้วยกระบวนการ RP-HPLC เพียง 2-3 ขั้นตอน โดยพบว่าเปปไทด์บริสุทธิ์ส่วนใหญ่แยกได้ในกระบวนการ RP-HPLC ขั้นตอนที่ 2 มีรายงานการศึกษาการแยกและการทำให้บริสุทธิ์สารนิวโรเปปไทด์ของสัตว์พวกครัสตาเซียนหลายชนิด จากตารางที่ 2.1 จะเห็นว่ามีการตรวจพบสารนิวโรเปปไทด์แต่ละชนิดมีจำนวนรูปแบบแตกต่างกันออกไป โดยส่วนใหญ่ในการแยกบริสุทธิ์ของสารนิวโรเปปไทด์จากก้านตาของสัตวกลุ่มครัสตาเซียนมักจะใช้เฉพาะต่อมไซนัสมากกว่าการใช้ส่วนทั้งหมดของก้านตา ถึงแม้ว่าการใช้เฉพาะต่อมไซนัสจะใช้เวลาค่อนข้างมากในการตัดและรวบรวมต่อมไซนัสจนได้จำนวนที่ต้องการ แต่ปริมาณตาที่ใช้จะน้อยกว่า นอกจากนี้ยังช่วยลดขั้นตอนการทำให้บริสุทธิ์ เนื่องจากมีการปนเปื้อนน้อยลง และลดการสูญหายของเปปไทด์ในระหว่างการทำให้บริสุทธิ์จึงทำให้ได้ปริมาณของสารเปปไทด์บริสุทธิ์มากขึ้น

หลังจากการทำให้เปปไทด์บริสุทธิ์แล้วมักจะตรวจสอบฤทธิ์ทางชีวภาพของนิวโรเปปไทด์ด้วยวิธี Biological assay และติดตามสารนิวโรเปปไทด์ในระหว่างขั้นตอนการทำให้บริสุทธิ์โดยใช้วิธี Radioimmunoassay ซึ่งเป็นวิธีการที่ยุ่งยาก สิ้นเปลือง และสาระเคมีราคาแพง ทำให้ไม่สามารถใช้วิธีนี้ติดตามสารเปปไทด์หลายรูปแบบในครั้งเดียวกันได้ ต่างจากการติดตามโดยใช้วิธี Dot-ELISA (Sithigorngul, Stretton and Cowden,1991) ซึ่งเป็นวิธีที่ง่าย สะดวก ไม่สิ้นเปลืองสารเคมี และสามารถรู้ผลภายใน 24 ชั่วโมง โดยมีความไวในการตรวจสอบเทียบเท่ากับวิธี RIA แต่ไม่มีอันตรายเพราะไม่ต้องใช้สารกัมมันตรังสี จึงสามารถใช้วิธีนี้ในการติดตามสารเปปไทด์ในระหว่างการทำให้บริสุทธิ์ได้หลายรูปแบบในเวลาเดียวกัน ในการทดลองครั้งนี้จะนำเปปไทด์ที่แยกได้จากแต่ละขั้นตอนของการทำให้บริสุทธิ์ไปวิเคราะห์หาน้ำหนักโมเลกุลโดยใช้ MALDI-TOF MS เพื่อดูว่ามีสารอื่นปนเปื้อนในเปปไทด์หรือไม่ วิธีนี้มีข้อดีคือ สามารถเตรียมหลาย ๆ ตัวอย่างได้พร้อม ๆ กัน ทำให้การวิเคราะห์สะดวก รวดเร็ว มีความไว (sensitivity) สูง จึงสามารถใช้กับสารที่มีปริมาณน้อยได้ดี เหมาะสำหรับการวิเคราะห์สารประกอบที่ซับซ้อน (compiex mixture) หรือสารที่มีน้ำหนักโมเลกุลสูง (Siuzdak,1996)

จากการทดลองยังมีแฟรคชั่นที่ให้ผลบวกต่อแอนติบอดีที่ใช้ทดสอบบางแฟรคชั่นที่ไม่สามารถทำให้บริสุทธิ์ได้ เนื่องจากมีปริมาณเปปไทด์น้อยมากจนไม่สามารถนำไปทำในขั้นตอนต่อไปได้จึงควรเพิ่มจำนวนต่อมไซนัสที่นำมาสกัดให้มากขึ้น บางแฟรคชั่นมีปริมาณของเปปไทด์น้อยลงในแต่ละขั้นตอนของการแยกบริสุทธิ์ ซึ่งอาจเกิดจากการสูญหายของเปปไทด์ในระหว่างการทำให้บริสุทธิ์จนยากที่จะตรวจสอบโดยวิธี Dot-ELISA ได้ (สังเกตจากความเข้มสีของจุดจางมาก) แต่อย่างไรก็ตามจากการทดลองเมื่อนำแฟรคชั่นที่พบเปปไทด์ไปผ่านการทำให้บริสุทธิ์มากขึ้น ความเข้มสีของจุดของสารเปปไทด์ที่ตรวจสอบด้วยวิธี Dot-ELISA จะลดลง จนต้องใช้ปริมาณของสารตัวอย่างในการตรวจสอบเพิ่มขึ้น เพื่อจะได้เห็นความเข้มสีของจุดเปปไทด์ได้ชัดเจน ซึ่งความเข้มสีของจุดที่จางลงนี้น่าจะเกิดจากการสูญหายของเปปไทด์ในส่วนด้านข้างของพีค และสูญเสียเปปไทด์จากการแบ่งสารละลายบางส่วนไปตรวจหาชนิดและน้ำหนักโมเลกุลของสารเปปไทด์ในระหว่างขั้นตอนการทำให้บริสุทธิ์ และจากการตรวจดูลักษณะของแมสสเปกตรัมที่ได้จากตัวอย่างในแฟรคชั่นที่คาดว่าแยกสารเปปไทด์ได้บริสุทธิ์ พบว่าบางแฟรคชั่นให้พีคที่มีน้ำหนักโมเลกุลต่างกันประมาณ 23, 38 หรือ 16 ดาลตัน จึงคาดว่าในระหว่างการแยกให้บริสุทธิ์อาจมีหมู่โซเดียมและโปแตสเซียมมาจับ หรือเกิดการออกซิเดชั่นของกรดอะมิโนบางตัว อาจทำให้เปปไทด์มีคุณสมบัติในการจับกับแอนติบอดีเปลี่ยนไป จึงต้องเพิ่มปริมาณของสารตัวอย่างในการตรวจสอบเพิ่มขึ้นในการทำให้บริสุทธิ์ของแต่ละขั้นตอน ส่วนสารเปปไทด์บางแฟรคชั่นที่ยังไม่บริสุทธิ์ เนื่องมาจากยังมีส่วนที่คาบเกี่ยวกับสารปนเปื้อนที่มีอยู่ในแฟรคชั่น ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่าอาจจะมีสารเปปไทด์อีกหลายรูปแบบที่ยังไม่สามารถทำให้บริสุทธิ์ได้

จากการทดลองมีบางแฟรคชั่นที่ให้ผลบวกกับแอนติบอดี 2 ชนิด คือ PDH และ PP6 และ FMRFamide และ CHH โดยผลการทดลองของ SGP35, SGP36 และ SGP38 พบว่าบนแผ่นไนโตรเซลลูโลสมีการติดสีเข้มในทุกแฟรคชั่นเมื่อทดสอบกับแอนติบอดี FMRFamide และ CHH ส่วน SGP42.34 และ SGP45.35 มีการติดสีเมื่อทดสอบกับแอนติบอดี PDH และ PP6 ทั้งนี้อาจเกิดจาก background เนื่องจากการใช้วิธี Dot-ELISA นี้เป็นวิธีที่ประมาณด้วยสายตาโดยดูจากความเข้มของสีจุด ซึ่งไม่ละเอียดพอ ทำให้มีความผิดพลาดในการประมาณค่าได้มาก

ส่วนเปปไทด์บริสุทธิ์บางตัวอย่าง (unknown) ที่ไม่ให้ผลบวกกับแอนติบอดีที่ใช้ทดสอบน่าจะเป็นเปปไทด์ที่มีรูปแบบแตกต่างไปจากเปปไทด์ในรายงานที่พบมา ซึ่งเป็นข้อดีของการศึกษาการทำให้บริสุทธิ์สารเปปไทด์ในครั้งนี้ เนื่องจากการตรวจสอบโดยใช้วิธีการทดสอบทางภูมิคุ้มกันจำเป็นต้องใช้แอนติบอดี ซึ่งมีความจำเพาะต่อเปปไทด์ตัวที่ทราบโครงสร้างแล้ว แต่จากการ

วิเคราะห์ผลการทดลองโดยดูจากโครมาโตแกรมของกระบวนการ RP-HPLC และแมสสเปกตรัมของ MALDI-TOF MS ในการศึกษาครั้งนี้คาดว่าน่าจะสามารถแยกเปปไทด์บริสุทธิ์ตัวใหม่ได้ เนื่องจากไม่สามารถจับกับแอนติบอดีที่จำเพาะต่อเปปไทด์ที่ทราบโครงสร้างแล้ว

สำหรับรายงานเกี่ยวกับสารนิวโรเปปไทด์ของกุ้งกุลาดำ *Penaeus monodon* ซึ่งได้ศึกษาการแยกและการทำให้บริสุทธิ์ของสารคล้าย CCK (ธิดา อมร, 2541) และสารคล้าย FMRF amide (จีรศักดิ์ ผู้ปลื้ม, 2541) เมื่อเปรียบเทียบกับผลการทดลองนี้ทำให้ทราบว่ามีเพียงสารคล้าย PDH (น้ำหนักโมเลกุล 1,915.6-1,944.8 ดาลตัน) เท่านั้นที่มีน้ำหนักโมเลกุลใกล้เคียงกับสารคล้าย CKK (น้ำหนักโมเลกุล 1,914.1-1,941.5 ดาลตัน) โดยสารคล้าย PDH และสารคล้าย CKK ถูกชะออกมาที่ความเข้มข้นของประมาณ 53-55% ของสารละลาย 80% acetonitrile ใน 0.1% TFA ในกระบวนการ RP-HPLC ขั้นตอนที่ 1 และ 48-53% ของสารละลาย 80% acetonitrile ใน 0.1% HFBA ในขั้นตอนที่ 2 การที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากเซลล์ประสาทที่พบสารคล้าย CCK ทั้งหมดจะพบสารคล้าย PDH ด้วย (วีระวรรณ สิทธิกรกุล และคณะ,2537)

ส่วนสารคล้าย FMRFamide จากรายงานของ จีรศักดิ์ ผู้ปลื้ม ซึ่งแยกสกัดจากส่วนทั้งหมดของก้านตาได้สารเปปไทด์ 18 แฟรคชั่น เมื่อเปรียบเทียบกับสารคล้าย FMRFamide ที่ได้จากการทดลองนี้ 13 แฟรคชั่น พบว่ามีน้ำหนักโมเลกุลต่างกัน จึงคาดว่าจะมีลำดับกรดอะมิโนแตกต่างกันอาจเนื่องมาจากสารเปปไทด์ที่ได้นั้นมาจากส่วนของ ganglion อื่นๆ ที่ไม่ใช่ sinus gland เช่น บริเวณ lamina ganglionaris, บริเวณรอบ ๆ medulla externa เป็นต้น ทั้งนี้เพราะจากการตรวจหาสารคล้าย FMRFamide ในก้านตาของกุ้งกุลาดำโดยปฏิกิริยาทางภูมิคุ้มกันพบว่ามีเซลล์ประสาทในบริเวณต่าง ๆ จำนวนมากและจำนวนแปรปรวนสูงในแต่ละก้านตา ที่ให้ผลบวกต่อแอนติบอดี (วีระวรรณ สิทธิกรกุล และคณะ, 2537) นอกจากนั้นการใช้ส่วนทั้งหมดของก้านตาในการสกัด ยังทำให้ต้องใช้ขั้นตอนในการทำให้บริสุทธิ์มากถึง 5-7 ขั้นตอน จึงอาจเกิดการสูญหายของเปปไทด์ในระหว่างขั้นตอนการทำให้บริสุทธิ์ได้

จากรายงานการศึกษาในระดับโมเลกุลโดยการโคลนยีน และวิเคราะห์โครงสร้างของยีนของสารคล้าย CHH (Chen, Cheng and Huang,1998) และสารเปปไทด์ในตระกูล CHH/MIH/GIH (Udomkit and others,2000) จากกุ้งกุลาดำ เมื่อนำกรดอะมิโนของเปปไทด์เหล่านี้มาหาน้ำหนักโมเลกุลแล้วเปรียบเทียบกับผลการทดลองในครั้งนี้ พบว่าไม่มีเปปไทด์ตัวใดมีค่าน้ำหนักโมเลกุลใกล้เคียงกัน ดังนั้นคาดว่าเปปไทด์ที่ได้มีลำดับกรดอะมิโนที่แตกต่างกัน

ในรายงานการศึกษาลำดับกรดอะมิโนของ CHH จากกุ้งคุรุมา *Penaeus japonicus* (Yang, Aida and Nagasawa,1995) พบว่า 5 พีคหลัก มีน้ำหนักโมเลกุล 8,368, 8,487, 8,353, 8,328 และ 8,314 ดาลตัน ซึ่งใกล้เคียงกับผลการทดลองในครั้งนี้ โดยสารคล้าย CHH ได้แก่ SGP46.39, SGP47.39 และ SGP47.40.24 มีน้ำหนักโมเลกุล 8,351.6, 8,355.3 และ 8,353.4 ดาลตัน และ SGP49.41.27 - SGP49.41.30 มีน้ำหนักโมเลกุล 8,310.6 - 8,313.8 ดาลตัน และเมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษา CHH ในกุ้งก้ามกราม (Sithigorngul and others,1999) ซึ่งมีน้ำหนักโมเลกุล 8,538.1 ดาลตัน พบว่า SGP40.40.32 มีน้ำหนักโมเลกุลใกล้เคียงกัน คือ 8,538.7 ดาลตัน

5.2 สรุปผลการวิจัย

จากการนำสารสกัดจากต่อมไซนัสของกุ้งกุลาดำจำนวน 1,000 ต่อม มาทำให้บริสุทธิ์ด้วยกระบวนการ RP-HPLC 2-3 ขั้นตอน โดยใช้คอลัมน์ C18, C8 และ Cyano และระบบตัวทำละลาย 2 ระบบ คือ acetonitrile / trifluoroacetic acid และ acetonitrile / heptafluorobutyric acid และใช้วิธีดูจากโครมาโตแกรมที่ 215 นาโนเมตร และ Dot-ELISA เพื่อการติดตามสารเปปไทด์ในระหว่างการทำให้บริสุทธิ์ พบว่า จากแฟรคชั่น 29 แฟรคชั่น ที่ได้จาก RP-HPLC ในขั้นตอนที่ 1 สามารถทำเปปไทด์ให้บริสุทธิ์ได้ 99 แฟรคชั่น ซึ่งจากการตรวจหาน้ำหนักโมเลกุลโดย MALDI-TOF MS พบว่ามีน้ำหนักโมเลกุลตั้งแต่ 932.6 - 9,103.1 ดาลตัน สารเปปไทด์ที่ได้นี้บางแฟรคชั่นอาจเป็นรูปแบบเดียวกัน เพราะมีน้ำหนักโมเลกุลใกล้เคียงกันมาก ดังนั้นจึงคาดว่าจะได้เปปไทด์บริสุทธิ์รูปแบบต่าง ๆ กันอย่างน้อย 59 รูปแบบ โดยเป็นสารคล้าย FMRFamide 11 รูปแบบ (ตารางที่ 5.1), สารคล้าย CHH 10 รูปแบบ (ตารางที่ 5.2), สารคล้าย CHH และ FMRFamide 7 รูปแบบ (ตารางที่ 5.3), สารคล้าย PDH 7 รูปแบบ (ตารางที่ 5.4), สารคล้าย PP6 1 รูปแบบ, สารคล้าย PDH และ PP6 1 รูปแบบ (ตารางที่ 5.5) และ สาร unknown 22 รูปแบบ (ตารางที่ 5.6)

ตารางที่ 5.1 สารคล้าย FMRFamide

Peptide	Molecular weight (dalton)	Peak hight (mV)
SGP30.41	1621.8	2
SGP31.32	1833.0	2
SGP31.33	1303.2	2
SGP32.30]	1562.2	50
SGP32.31]	1895.5	44
SGP33.24]	1461.8	6
SGP33.30]	1560.2	18
SGP33.31]	1892.7	8
SGP33.39	3001.5	95
SGP34.28	2034.2	100
SGP34.30	2517.2	20
SGP3722	1075.6, 1098.0❖	4
SGP38.47	5838.8	2

❖ อนุพันธ์ของเปปไทด์ที่มีโซเดียม (Na^+)

] คู่ของแฟรคชั่นที่คาดว่าจะเป็นเปปไทด์รูปแบบเดียวกัน

ตารางที่ 5.2 สารคล้าย CHH

Peptide	Molecular weight (dalton)	Peak hight (mV)
SGP19.29	1340.8	445
SGP20.29	1342.1	85
SGP40.40.32	4273.3^{+}, 8538.7^{+}	55
SGP40.40.33	4274.8^{+}, 8540.5^{+}	35
SGP40.40.34	4272.9^{+}, 8544.5^{+}	10
SGP40.41	4271.6^{+}, 8523.0^{+}	40
SGP41.39	4265.8^{+}, 8522.8^{+}	260
SGP41.40	4259.3^{+}, 8508.2^{+}	200
SGP41.41	4259.0^{+}, 8507.6^{+}	70
SGP41.42	4270.2^{+}, 8533.7^{+}	10
SGP42.39	3836.2^{+}, 7656.7^{+}	47
SGP42.41	4267.6^{+}, 8530.2^{+}	8
SGP46.39	4179.5^{+}, 8351.6^{+}	290
SGP47.39	4181.3^{+}, 8355.3^{+}	320
SGP47.40.22	3960.4^{+}, 7913.3^{+}	8
SGP47.40.24	4180.9^{+}, 8353.4^{+}	50
SGP48.39.26	4114.9^{+}, 8220.6^{+}	140
SGP48.39.27	4116.0^{+}, 8221.4^{+}	140
SGP48.41.29	4183.8^{+}, 8321.0^{+}	180
SGP48.41.30	4162.4^{+}, 8309.3^{+}	10
SGP48.41.31	4156.3^{+}, 8290.9^{+}	65
SGP48.45	4446.2^{+}, 8891.8^{+}	90
SGP49.39.26	4114.9^{+}, 8220.0^{+}	210
SGP49.39.27	4115.6^{+}, 8221.9^{+}	25
SGP49.39.28	4118.5^{+}, 8232.8^{+}	5

ตารางที่ 5.2 สารคล้าย CHH (ต่อ)

Peptide	Molecular weight (dalton)	Peak hight (mV)
SGP49.41.27 ┐	4176.1^{2+}, 8310.6^{+}	120
SGP49.41.28 >	4161.0^{2+}, 8311.3^{+}	120
SGP49.41.29	4172.2^{2+}, 8313.8^{+}	50
SGP49.41.30 ┘	4163.4^{2+}, 8311.4^{+}	50
SGP51.41	3550.7	15

$^{+}$ โมเลคิวลาร์ไอออน

$^{2+}$ โมเลคิวลาร์ไอออนที่มีประจุ 2+

┐ คู่ของแฟรคชั่นที่คาดว่าจะเป็นเปปไทด์รูปแบบเดียวกัน

> กลุ่มของแฟรคชั่นที่คาดว่าจะเป็นเปปไทด์รูปแบบเดียวกัน

ตารางที่ 5.3 สารคล้าย CHH และ FMRFamide

Peptide	Molecular weight (dalton)	Peak hight (mV)
SGP35.20	1695.7	14
SGP35.24	1679.1	14
SGP35.39	2415.9^{2+}, 4829.5^{+}	5
SGP36.36 ┐	5985.1	15
SGP36.37 ┘	5985.2	15
SGP36.41 ┐	5493.5	30
SGP36.42 ┘	2770.2^{2+}, 5491.8^{+}	20
SGP38.43	4390.2^{2+}, 8747.8^{+}	34
SGP38.44	4276.5^{2+}, 8536.5^{+}	4

✚ โมเลคิวลาร์ไอออน

✣ โมเลคิวลาร์ไอออนที่มีประจุ 2+

] คู่ของแฟรคชั่นที่คาดว่าจะเป็นเปปไทด์รูปแบบเดียวกัน

} กลุ่มของแฟรคชั่นที่คาดว่าจะเป็นเปปไทด์รูปแบบเดียวกัน

ตารางที่ 5.4 สารคล้าย PDH

Peptide	Molecular weight (dalton)	Peak hight (mV)
SGP28.34	1444.1, 1466.4❖	170
SGP28.35	1443.8	10
SGP28.36	1444.5	8
SGP38.29	1706.4	9
SGP39.29	1946.1	10
SGP40.23	1946.9	26
SGP43.22	1944.8	2
SGP45.23	1933.2	15
SGP45.24	1933.2	15
SGP45.27	1915.6	40
SGP45.28	1915.8	40
SGP46.29	1545.9	8
SGP47.31	1047.3	2
SGP50.34	3288.4	18
SGP51.34	3284.5	35

❖ อนุพันธ์ของเปปไทด์ที่มีโซเดียม (Na^+)

] คู่ของแฟรคชั่นที่คาดว่าจะเป็นเปปไทด์รูปแบบเดียวกัน

} กลุ่มของแฟรคชั่นที่คาดว่าจะเป็นเปปไทด์รูปแบบเดียวกัน

ตารางที่ 5.5 สารคล้าย PDH และ PP6

Peptide	Molecular weight (dalton)	Peak hight (mV)	Identification
SGP50.37	3460.5^{+}, 6897.7^{+}	300	PP6
SGP50.38	6900.1	50	PP6
SGP51.38	6906.3	15	PP6
SGP42.34	3289.8	4	PDH,PP6
SGP45.35	3284.6	10	PDH,PP6

$^{+}$ โมเลคิวลาร์ไอออน

$^{+}$ โมเลคิวลาร์ไอออนที่มีประจุ 2+

] คู่ของแฟรคชั่นที่คาดว่าจะเป็นเปปไทด์รูปแบบเดียวกัน

} กลุ่มของแฟรคชั่นที่คาดว่าจะเป็นเปปไทด์รูปแบบเดียวกัน

ตารางที่ 5.6 สาร Unknown

Peptide	Molecular weight (dalton)	Peak hight (mV)
SGP19.36	1477.0	6
SGP19.42	2170.4	20
SGP19.46	3290.4	15
SGP20.48	3211.0	12
SGP21.34	1410.0	1
SGP21.38	1255.8	10
SGP21.39	2287.4	4
SGP23.31	932.6	8
SGP23.41	5937.3	6

ตารางที่ 5.6 สาร Unknown (ต่อ)

Peptide	Molecular weight (dalton)	Peak hight (mV)
SGP25.36	1396.2	85
SGP26.45	4572.0✣, 9103.1✚	115
SGP30.35 ⌐	1131.0, 1153.4❖	200
SGP31.24 |	1680.4	40
SGP31.25 ⌐	1130.6, 1152.9❖	30
SGP34.22	1405.6, 1444.0✣	22
SGP37.24 ⌐	1690.8	25
SGP37.25 ⌐ |	1691.8	3
SGP37.32 |	4468.1	10
SGP37.39 |	2416.9✣, 4831.7✚	26
SGP38.25 ⌐	1694.3	4
SGP42.36	2383.2✣, 4762.9✚	65
SGP42.37	5189.2	5
SGP43.40	3924.3✣, 7832.7✚	65
SGP47.36 ⌐	3520.7✣, 7033.8✚	700
SGP47.37 >	3519.7✣, 7032.6✚	400
SGP47.38 ⌐	3532.5✣, 7058.3✚	40
SGP49.38	3456.9✣, 6909.1✚	25

✚ โมเลคิวลาร์ไอออน

✣ โมเลคิวลาร์ไอออนที่มีประจุ 2+

❖ อนุพันธ์ของเปปไทด์ที่มีโซเดียม (Na^+)

✣ อนุพันธ์ของเปปไทด์ที่มีโปแตสเซียม (K^+)

⌐ คู่ของแฟรคชั่นที่คาดว่าจะเป็นเปปไทด์รูปแบบเดียวกัน

> กลุ่มของแฟรคชั่นที่คาดว่าจะเป็นเปปไทด์รูปแบบเดียวกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้ จึงเป็นแนวทางในการแยกสกัดสารเปปไทด์รูปแบบต่าง ๆ จากต่อมไซนัสและทราบขั้นตอนการทำให้บริสุทธิ์โดยที่สารยังคง activity อยู่ได้ ซึ่งจะทำให้การแยกสกัดสารเปปไทด์รูปแบบอื่น ๆ ทำได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น รวมทั้งสามารถจำแนกชนิดของเปปไทด์ส่วนใหญ่ที่มีแอนติบอดีได้

ดังนั้นการพิสูจน์ทราบถึงรูปแบบต่าง ๆ ของสารเปปไทด์จะสามารถนำไปสู่การหาลำดับการเรียงตัวของกรดอะมิโน อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษาบทบาทของสารเปปไทด์เหล่านี้ที่มีผลต่อกระบวนการทางสรีรวิทยาและการดำรงชีวิตของกุ้งกุลาดำ อันอาจเป็นประโยชน์ต่อการเพาะเลี้ยงกุ้งกุลาดำต่อไปได้ นอกจากนี้การทราบถึงโครงสร้างของสารเปปไทด์จากต่อมไซนัสของกุ้งกุลาดำรูปแบบต่าง ๆ ยังเป็นพื้นฐานในการศึกษาเกี่ยวกับยีนที่ถอดรหัสให้สารเปปไทด์เหล่านี้ รวมทั้งการศึกษาถึงบทบาทการทำงานของสารเปปไทด์แต่ละชนิดที่มีรูปแบบต่าง ๆ ว่ามีบทบาทแตกต่างกันหรือไม่ และการที่มีเปปไทด์คล้าย ๆ กันเป็นจำนวนหลาย ๆ รูปแบบ มีความสำคัญอย่างไร ซึ่งนอกจากจะให้ความรู้ในแง่วิวัฒนาการของยีนของสารเปปไทด์แล้วยังจำเป็นสำหรับการสังเคราะห์เปปไทด์รูปแบบต่าง ๆ และการผลิตโมโนโคลนอลแอนติบอดี เพื่อศึกษาถึงบทบาททางสรีรวิทยาของเปปไทด์ต่อไป